

LENNGREN, ANNA MARIA

**Trenne nyare sånger, den första: Jag minn's
den ljufwa tiden, &c. Den andra: På späda
myrtenqwistars blad, &c. Den tredje:
Wälkommen, O måne! Min åldriga wän, &c.
Alla tre sjungas under bekanta melodi**

Gävle
1814 :

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

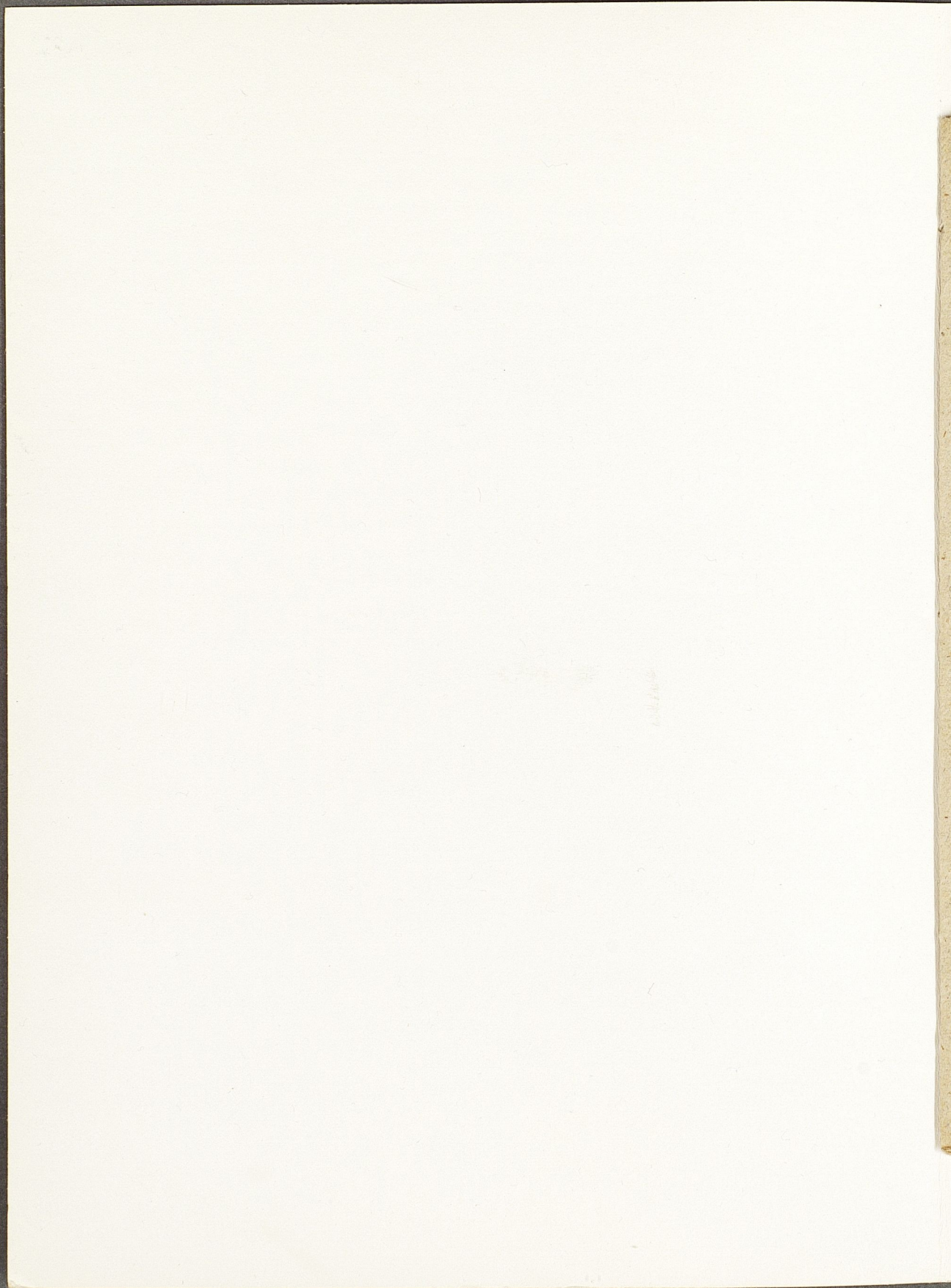
Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

E1802e

Kärnäsand 1802

Gävle 1814

E

1802ⁿ Trene nyare

S ä n g e r,

Den Första:

Jag minns den ljusva tiden, 2c.

Den Andra:

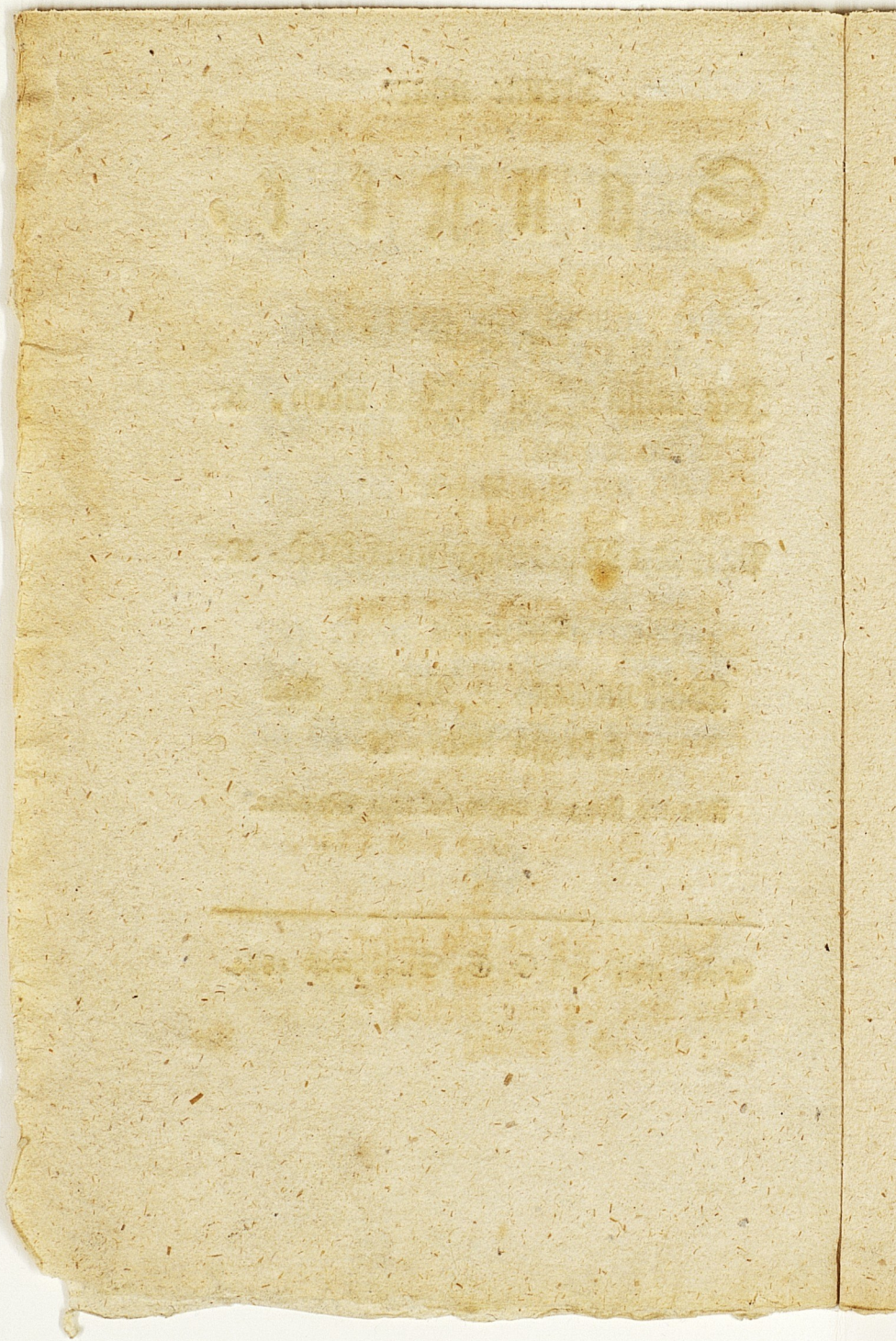
På spåda Myrtenqvistars blad, 2c.

Den Tredje:

Wälkommen, o Måne! min
åldriga vän, 2c.

Alla tre sngas under bekanta Melodier.

Gesle, tryckt hos C. G. Sundqvist 1814.

Postarne.

I.

Jag minn's den lustwa tiden,
 Jag minn's den som i går,
 Då oskulden och friden
 Lätt följde mina spår;
 Då lasten war en håra,
 Och sorgen snart förswann;
 Då alt, utom min lära,
 Jag lätt och lustigt fann.

2.

Uppå min mun war löjet
 Och hållsan i min blod,
 I själen bodde nöjet,
 Hwar människa war god,
 Hwar Pojke glad och yster
 War strart min hulda Bror,
 Hwar Flicka war min Syster,
 Hwar Gumma war min Mor,

3.

Jag minn's de fria fälten,
 Jag mått så mången gång,
 Där ofta jag war hjelten
 I lekar och i språng,

De

De tusend glada spratten
I sommarns friska wind,
Med fjårila uti hatten
Och purpurn på min kind.

4.

Uf fallsheten och swelen
Jag wiste intet än;
I hwar kamrat af leken,
Jag såg en trogen wän;
De långa lömska kiffwen,
Dem kände icke wi;
Då örfilen war gifwen,
War wreden ock förbi.

5.

Ej skillnad till personer
Jag såg i nöjets dar:
Bondpojkar och Baroner,
Allt för mig lika war;
I glädjen och i bran,
Den af oss raska barn,
Som gaf den längsta lyan,
War den förnämsta Kar'n.

6.

Ej sannting af oss dölgdes
Uti förtienst och fel;
Dwåldigheten följdes
Wid minsta lågelspel;

Den

Den trasigaste ungen
Wann priset wid wår dom,
Då han slog riktigt Kungen,
Och Grefwen kasta bom.

7.

Hur' hördes ej wår klagan?
Wårt spåda hjerta swed
Wid bannorna och agan,
Som någon af oss led.
Så glad at få tillbaka
Den glädje rifet slöt,
Min enda pepparkaka
Jag med den sorgsna bröt.

8.

Men mina ungdoms wänner!
Hur' tiden ändrat sig;
Jag Er ej mera känner,
I kännen icke mig;
De blifwit Mån i Staten,
De fordna Pojkarne,
Samt lifwas nu om maten
Och slåss om titlarne.

9.

Med fyrti år på nacken
De streta med beswår,
Tungt i den branta backen
Där lyckans tempel är;

Swad

Hwad ger då denna Tårnan
Så sött i alla land?
Kallt hjerta under stjernan,
Gul hy och granna band.

Den Andra:

I.

På spåda Myrtenqvistars blad,
Där blommor kring min hjesa spricka;
Vil jag förnögd, och fri och glad
Af Bacchi ljustwa saster dricka.

2.

Ke'n Astrild från Cytherens Hof
Sin flygt til dessa parker sträcker,
Han manar mig til Fröjas lof,
Och mig den glada bågarn råcker.

3.

Förgånglighet är män'skans lott:
Som hjulet hwälfwas våra öden
Och snart skal litet aska blott
Af oss bli öfrigt, efter döden.

4.

När jag för alltid somnat af,
Hwad batar då at offer njuta

Hwad

2

Hwad batar då, uppå min graf,
Att win och balsam fåfångt gjuta.

5.

Nej, medan ån jag är wid lif,
Låt håldre win i glasfret rinna!
Mig friska blomsterkransar gif,
Och falla hit min älskarinna.

6.

För kärlek, och för nöjet kall,
Jag då må dwäljas hos de döda:
Nu förr'n jag Lethen smaka skall,
Wil jag förskingra lifwets möda.

Den Tredje:

I.

Wälkommen, o Måne! min åldriga
wän,
Som ensam tycks öma min smärta;
Du sjunker i målnen, men synes igen;
Lif hoppet i uslingens hjerta.

2.

Du lyser i mörkret min ensliga gång
Bland grifternas af mina wänner;
Du mörknar så ömt wid min sorgliga sång
Och tyckes förstå hwad jag känner.

3. Jag,

3.

Jag, glömd utaf Himlen, från männi-
skor skild,
Då fasa i själen sig sprider;
Ser tjust, utur molnen hur wänlig
och mild
Du hålsar en usling, som lider.

4.

I grafwen Din wänliga blick jag ej
får,
Des Secler i mörker förswinna:
Ack! lys då den Wån, som här för-
jande går,
At ömt sig wår wänskap påminna!

www.books2ebooks.eu